

LEDER Nye havkatte huserer i det internationale hyttefad, mens USA isolerer sig mere og mere

Den nye magttrekant

Ordene er pompøse: "Havets nye magttrekant". Men det er ikke bare svulstig tale. Det er ramme alvor, for Iran, Kina og Rusland afslutter i morgen, mandag, en fire dages fælles flådeøvelse i Omanbugten og Det Indiske Ocean.

De tre lande har aldrig før været militære legekammerater, men med USA's stigende tilbagetrækning fra verdensscenen griber de chancen til at blive de nye havkatte (også kaldet havets ulve) i det internationale hyttefad.

Flådeøvelsen "er en ganske almindelig, rå magtdemonstration af, at USA ikke længere er den dominerende magt i området", sagde Berlinskens sikkerhedspolitiske korrespondent Kristian Mouritzen lørdag til tv2.dk

Det er ikke et tilfældigt badekar, de tre landes skibe plasker rundt i. Knap en tredjedel af verdens olie transporteres gennem Oman-bugten og Hormuz-strædet. Den eller de, der har overherredømmet over disse farvande, har også et stærkt greb om alverdens oliehaner.

Og alle tre lande har deres grunde til at træde dét USA, der er ved at opgive sin rolle som verdens supermagt, over tærerne: Præsident Donald Trump trak helt ubegrundet sit land ud af atomaftalen med Iran og dikterede nye sanktioner. Kina og USA er i handelskrig, og Kina overhaler snart USA som verdens stærkeste økonomi. Og Rusland har en uudslukkelig tørst efter at genvinde tidligere tiders dominans.

I sig selv er en kinesisk destroyer og tre russiske fartøjer sammen med den iranske flåde måske ikke det helt store. Men det er et symbol på, at Vesten er ved at blive agterudsejlet.

"Havets nye magttrekant" symboliserer, at Vestens indflydelse på verdensplan snart risikerer at forsvinde i Bermuda-trekanten. Der er realpolitisk alvor bag de store ord.

Også selv om kontreadmiral Gholamreza Tahani på iransk stats-tv har sagt, at "budskabet fra denne øvelse er fred, venskab og varig sikkerhed gennem samarbejde og enhed".

Det lyder som ren diplomatisk spildolie. Det er ikke kun en demonstration af magt. Det er også en afsløring af vestlig afmagt.

KORT SAGT

De gider ikke

Af Steen Larsen

Strøms Vænge 23,
9240 Nibe
steen.larsen@dukamail.dk

BREXIT: Så er det ved at være den tid, hvor englænderne skal forlade EU, og godt det samme, for de kan ikke samarbejde med andre nationer.

Hvis de udviser alle de EU-borgere, der arbejder derovre med al det hårde fysiske arbejde, er det jo ris til egen bag, for hårdt arbejde er ikke sagen. Der er for meget Onslow i englænderne til, at de gider.

Jeg vil håbe, at EU vil give englænderne af grovfilen, når de skal til at forhandle. Det trænger de til.

PÅ KANTEN

Velkommen på kunstscenen

BJØRN ERIKSEN: På mine jævnlige ture rundt i Aalborgs kunstliv kommer jeg altid beriget tilbage. Altid er der en eller flere kunstnere, som virkelig sætter nye tanker i gang og fascinerer. At den internationale kunst fylder mere og mere, ikke mindst i byrummet, er vi mange, som glædes over, men glæden over at møde en pæredansk billedkunstner med internationalt format er endnu bedre. Det var hvad der skete en dag i november, hvor jeg pludselig stod ansigt til ansigt med Bjørn Eriksens (f. 1957) kunst.

MEN HVEM er Bjørn Eriksen? Eriksen er født på Fyn, og kunstkribenten Inge Schjødt fortæller i en artikel i North Art Magazine, at talentet blev tidlig vakt. Som seksårig var Eriksen på vej hjem fra slikmutter i Nyborg, men gik fuldstændig i

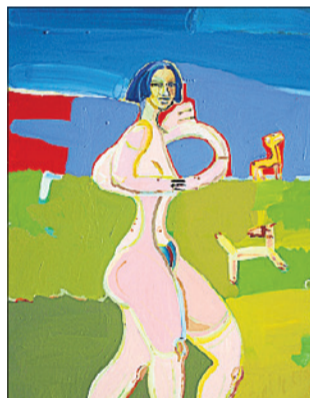
stå foran glarmesterens vindue, hvor der hang en stor, indrammet reproduktion af Pablo Picassos "Guernica". Maleriet forestiller det bombardement, tyske fly foretog på den baskiske by Guernica 26. april 1937 under den spanske borgerkrig. Det menes, at mellem 250 og 1600 personer blev dræbt under angrebet. Billedet talte stærkt til den lille dreng. Her var noget vigtigt på spil. Allerede på dette tidspunkt tegnede Eriksen. Bl.a. tegneserier som moderen skrev tekster til. Som niårig begyndte Eriksen at få tegneundervisning, hvor metoden især var mesterlære. Dvs. han tegnede kopier af de gamle europæiske mestre, som Renoir, Cézanne, Manet og Monet.

MEN HVORDAN går man fra at være et talentfuldt barn til en anerkendt billedkunstner?

Til Ole Lindboe (1948-2013), kunstkribent, forfatter og forstander på Kunsthøjskolen Thorstedlund, fortalte Eriksen en gang, at årene på Færøerne fra han var 17 til 26 år, var det, som forløste hans billedkunstneriske potentiale.

Mødet med de store færøske kunstnere f.eks. Ingálvur av Reyni, som han besøgte flere gange. Ingálvur av Reyni blev lidt som en far for Eriksen og bedyrede, at dem, som skulle blive malere, ville blive det. En slags skæbnetro.

Forfatteren Johannes Jørgensen (1866-1956) siger også et sted, at et menneske kommer derhen hvor det aller mest ønsker sig at være. På Færøerne gjorde det dramatiske landskab og det omskiftelige vejrlig indtryk, ligesom evnen til at skabe en komposition blev en vigtig lærdom.

26 ÅR gammel gik turen tilbage til Danmark, og Eriksen søgte ind på Danmarks Designskole i København hvor han gik i to år på linjen for tegning og grafik. Eriksen debuterede på Kunstnernes Efterårsudstilling i 1985 og siden er det gået stærkt. Han har en lang række censurerede udstillinger bag sig i både ind- og udland. Eriksen kan skrive udstillinger i både New York, Berlin, Köln, Barcelona, Hamborg, London og Am-

sterdam m.fl. på cv'et, ligesom han er en kærkommen gæst på danske gallerier, og er lige nu aktuel på Galleri Jarsbo i Aalborg. Derudover har han udstillet på museerne Gl. Holtegaard, Kunstcenteret Silkeborg Bad og Frederikshavn Kunstmuseum.

MEN HVAD er det, Eriksen har fokus på i sit maleri? Jo, figuren i rummet og det psykologiske portræt. I Eriksens seneste malerier synes farvepaletten at være blevet lysere og lettere end tidligere og detaljerigdom er afløst af farveflader der på én gang formidler abstraktion og figuration. Ofte ses mennesket alene i rum, der kan give associationer til både eksterne landskaber og indendørs interiører, men altid dette menneske, på én gang svævende og fast forankret på billedfladen. Et glimt af det menneskelige grundvilkår. Vi har alle en tid i dette univers. Og nogle gange svæver vi, og andre gange står vi fast. Det er, som om "Løberen" fra dette år ser ud på os beskuere og med sit klassiske ansigt, der sender tanker tilbage til renæssancemalerne, fortæller om arketyper på en kvinde. Det var C. G. Jung (1875-1961) der definerede disse arketyper, som i psykologiske terminologi omhandlede de medfødte, ubevidste psykiske strukturer, der vedrører universelt menneskelige livserfaringer som f.eks. fød-

sel, ægteskab og moderskab.

PÅ DEN anden side ses et af samtidens mest kendte øjebliksbilleder - at passere en motionsløber i bil, på cykel eller som gående. Bag kvinden ses marker og to heste der symbolsk ser to forskellige steder hen, henholdsvis ud mod fremtiden og tilbage på fortiden. Den bagudskuende hest har måske symbolsk primærfarven gul. Erkendelsens farve. Og den fremadskuende hest er måske symbolsk malet med primærfarven rød. Livets farve, der minder om det bankende blod. "Nu skal der sørme leves", som forfatteren Benny Andersen (1929-2018) skriver det i et af sine digte. Hesten er et af historiens stærkeste magtsymboler. Her er det ikke en agtværdig konge til hest på en høj sokkel, men legende heste i et smukt landskab med grønne enge og blå himmel der ledsager kvinden.

Velkommen på den nordjyske kunstscene - Bjørn Eriksen!

MARIA STENSGÅRD POULSEN

fra Nibe er lektor i gymnasieskolen. Cand.mag. i kunsthistorie og dansk fra Aarhus Universitet i 2009. E-mailadresse: maria.stensgaard@hotmail.com. Hjemmeside: mariastensgaard.dk.

STATSMINISTEREN

